

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Krajského soudu
v Brně

ke sp. zn. 43 T 5/2018

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného

V. V., nar. *** v P., trvale bytem *** (okr. P.),

dovolání

proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 6. 2021 č. j. 6 To 1/2021-2856, kterým byl na podkladě odvolání obviněného podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 trestního řádu ve vztahu k tomuto obviněnému ve výrocích o trestu a o náhradě škody částečně zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2020 č. j. 43 T 5/2018-2743, jímž byl obviněný uznán vinným a byl mu uložen trest, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu bylo nově rozhodnuto o trestu obviněného,

a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu, neboť napadeným rozsudkem byl obviněnému uložen trest ve výměře mimo trestní sazbu stanovenou v trestním zákoně na trestný čin, jímž byl uznán vinným.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2020 č. j. 43 T 5/2018-2743 byl obviněný V. V., jednatel společnosti D. i. s.r.o., uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem nedokonaným, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Tohoto zločinu se obviněný dopustil jednáním podrobně popsáním ve skutkové větě tohoto rozsudku, na niž lze s ohledem na obsahové zaměření tohoto dovolání v podrobnostech odkázat.

2. Za uvedenou trestnou činnost byl obviněnému uložen podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 a 3 trestního zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu pěti let. Obviněnému byl dále podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, přičemž výše jedné sazby činila 2.000 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku podal obviněný dovolání směřující proti všem výrokům. O takto podaném odvolání rozhodl Vrchní soud v Olomouci nyní napadeným rozsudkem ze dne 3. 6. 2021 č. j. 6 To 1/2021-2856 tak, že podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 trestního řádu rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu

k tomuto obviněnému částečně zrušil, a to v celém výroku o trestu a dále ve výrocích, učiněných podle § 228 odst. 1 trestního řádu a § 229 odst. 2 trestního řádu ve vztahu k poškozené Č. r. – M. p. a o. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu ve věci sám nově rozhodl tak, že obviněnému za zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině nezměněn, a za sbíhající se účastenství ve formě organizátorství na zločinu pojistného podvodu podle § 24 odst. 1 písm. a), § 210 odst. 2, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 26. 5. 2016 č. j. 9 T 2/2015-2925, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 1. 2017 sp. zn. 5 To 69/2016, uložil podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání *sedmi let a šesti měsíců*, pro jehož výkon byl obviněný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 a 3 trestního zákoníku byl obviněnému uložen též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu pěti let. Obviněnému byl dále podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře *500 denních sazeb*, přičemž výše jedné sazby činí 22.000 Kč. Současně bylo rozhodnuto postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu o vzneseném nároku na náhradu škody poškozené Č. r. – M. p. a o. Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku odvolací soud současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 26. 5. 2016 č. j. 9 T 2/2015-2925, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 1. 2017 sp. zn. 5 To 69/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

4. S výrokem o trestu uloženým obviněnému se však nelze ztotožnit co do výměry uloženého peněžitého trestu. Rozsudkem odvolacího soudu byl totiž ve svém důsledku uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve spojení s peněžitým trestem mimo zákonem stanovenou trestní sazbu.

5. Podle § 68 odst. 1 trestního zákoníku se peněžitý trest ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb.

6. Podle § 68 odst. 2 trestního zákoníku denní sazba činí nejméně 1000 a nejvíce 50.000 Kč.

7. Podle § 68 odst. 3 věty druhé trestního zákoníku však platí, že dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody.

8. Omezení výměry denních sazeb peněžitého trestu zakotvené v § 68 odst. 3 trestního zákoníku souvisí se zavedením systému přeměny peněžitého trestu na trest odnětí svobody. Pakliže soud přistoupí k přeměně peněžitého trestu na trest odnětí svobody, musí postupovat podle přepočtového pravidla uvedeného v § 69 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého se každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě počítá za dva dny odnětí svobody.

9. Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku lze za uvedený trestný čin uložit trest odnětí svobody v zákonné výměře pět až deset let. Odvolací soud v daném případě obviněnému uložil trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců a dále

peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb. Pokud by však došlo na základě výše uvedeného pravidla k přepočtu denních sazeb peněžitého trestu na dny odnětí svobody, byl by obviněnému fakticky uložen trest odnětí svobody ve výši 1.000 dní, tedy cca dva roky a devět měsíců (počítáno zjednodušeně jako $(2 \times 365 \text{ dní}) + (270 : 30)$, přičemž za jeden měsíc je považováno 30 dní). Na podkladě výše uvedeného tak lze dojít k závěru, že dvojnásobek počtu denních sazeb peněžitého trestu společně se souběžně uloženým trestem odnětí svobody převýšil horní hranici trestní sazby trestného činu podvodu podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, a to cca o tři měsíce. Uvedeným postupem tak byl prolomen limit zakotvený v citovaném § 68 odst. 3 trestního zákoníku.

10. Vrchní soud v Olomouci tak svým postupem v konečném důsledku uložil obviněnému trest ve výměře mimo trestní sazbu stanovenou v trestním zákoně na trestný čin, jímž byl obviněný uznán vinným. Tím své rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu uplatněného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu.

S ohledem na popsání skutečnosti

navrhují,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit s ohledem na ustanovení § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

1. podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu zrušil ve výroku o trestu napadený rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 6. 2021 č. j. 6 To 1/2021-2856, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
2. a dále postupoval podle § 265l odst. 1 trestního řádu a přikázal Vrchnímu soudu v Olomouci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že v posuzované věci je nutno rozhodnout jiným než navrhovaným způsobem, vyjadřuji i pro tento případ souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 6. srpna 2021

JUDr. Igor Stříž
nejvyšší státní zástupce